

Sommervikarer og deltidsansatte:

Jobb-myte

LOs tips til sommervikarer:

- Vær blid og fornøyd. Oppfører du deg etter vanlig folkeskikk, blir du godt likt.
- Kontakt LOs sommerpatrulje dersom du får problemer med arbeidsforholdene på jobben.
- Sørg for at du får kontrakt, at den er god og at du selv har et eksemplar av den.

gode og ordnede arbeidsforhold.

meren, kan det være katastrofalt, sier ungdomssekretæren.

Arbeidsforholdene for sommervikarene har imidlertid bedret seg i løpet av de 26 årene LOs sommerpatrulje har vært ute på arbeidsplassene.

- I 1995 oppdaget vi regelbrudd på 50 prosent av de bedriftene vi besøkte. I fjor var tallet nede i 16 prosent, sier Ness, som mener sommerpatruljen har noe av æren for nedgangen.

- Det hjelper at vi er ute, og at folk vet at vi kommer. Det har nok også en effekt at LO er ute på videregående skoler, i tillegg til at Arbeidstilsynet har en satsing på unge arbeidstakere, avslutter Ness.

idaw@klassekampen.no

VERVER: - Dette er andre gangen LOs sommerpatrulje har greid å verve meg som medlem, sier Matthias Hannisdal (19). Han verver abonnenter for Aftenposten i Majorstukrysset, og har ifølge ungdomssekretær i LO, Torbjørn Ness, bedre arbeidsforhold enn gateselgere flest.

SOMMERHJELP: Hanan Afkir (21) er sommervikar på Burger King i Bogstadveien. Der har de hatt besøk av sommerpatruljen før, og Torbjørn Ness finner ingen regelbrudd.

FAKTA

LOs sommerpatrulje:

- Årlig kampanje der LOs ungdomstillitsvalgte besøker arbeidsplasser for å undersøke forholdene for sommervikarer og deltidsansatte.
- I fjor fant sommerpatruljen regelbrudd på over 800 av de 5000 arbeidsplassene de besøkte.
- I alt oppdaget de 1770 brudd på arbeidsmiljøloven.
- Ingen eller mangelfull kontrakt var det vanligste regelbruddet.
- Mens sommerpatruljen i 1995 oppdaget brudd på 50 prosent av bedriftene de besøkte, var tallet i fjor nede på 16 prosent.

Kilde: LOs sommerpatrulje

Arild Rønson
**RØNSEN
PÅ FREDAG**

Toleranse. Ytringsfrihet.
Meningssensur.

Taushetens tyranni

Jeg har ikke fått lest boka til Flemming Rose ennå, men intervjuet i Søndagsavisen var mer enn nok til å overbevise meg om at redaktøren som første gang lot Muhammed-tegningene trykke er min mann. Hans hovedbudskap går sånn: Tåler vi ikke å bli krenka, våkner vi en dag opp til et samfunn der taushetens tyranni råder. Der ingen tør snakke, av frykt for hva naboen måtte mene.

I mine øyne er dette et standpunkt som blir viktigere og viktigere å forfekte, i takt med at samfunnet vi lever i blir stadig mer flerkulturelt sammensatt. Et land som bebos av bare shiamusli-

«Er så all krenkende oppførsel fornuftig? Nei»

mer eller læstadianere har ikke behov for noe lovverk som gir beskyttelse mot krenkende ytringer. Folk som tenker likt, tenker likt - og heldigvis er det snart slutt på samfunn der alle forventes å tenke likt. Det gjenstår riktig nok et bredt belte som strekker seg fra Tripoli til Beijing,

men det er et tidsspørsmål før både religiøse og røde eller svarte diktaturer er plassert der de hører hjemme - på søppeldynga.

Så vidt jeg har forstått setter Rose i det store og hele likhetstegn mellom toleranse og ytringsfrihet. Jeg er helt enig, men det er ingen grunn til å rocke opp motsetninger unødvendig. Det faktum at bare 11 ekstremister med finlandshette møtte opp til demonstrasjon mot Cappelen Damm, sier sitt om en tolerant og fornuftig tenkende muslimsk befolkning.

Fins ingen det en fornuftig grunn til å forsvare finlandshettene? Nei. Det er de som er intolerante - ikke forlaget som tar ytringsfriheten i bruk. Så føler altså noen seg krenka av at ytringsfriheten benyttes? Vel, det må de tåle. Det motsatte er taushetens tyranni.

Handler dette bare om muslimer og deres overreaksjon? Nei. Dette dreier seg om alle typer ytringer som befinner seg innafor lovens rammer - og jeg er tilhenger av at loven skal gi svært vide rammer, videre enn de som fins i dag. Jeg er for eksempel for å oppheve paragraf 135 a i straffeloven, den såkalte rasismeparagrafen. Jeg mener det skal være lov å være rasist, i betydninga - for å sette det på spissen

CAPPELEN DAMM: Tar ytringsfriheten i bruk. FOTO: SCANPIX

- å hevde at «negre er dummere enn vi som tilhører den ariske rase». Det skal være lov å mene noe så skrulle, like selvfølgelig som det skal være forbudt å gjøre noe med det, altså omsette tankespinnnet i voldelige handlinger.

Av samme årsak vil jeg forsvare ytringsfriheten til Holocaustfornekterne. De bør argumenteres i hjel, eventuelt ties i hjel - fordi de neppe er åpne for fornuftig dialog. Men *meningene* deres

må ikke forbyes. Like lite som det bør være forbudt å mene at jorda er flat.

Er så all krenkende oppførsel fornuftig? Nei, ikke på noe vis. Jeg syns eksempelvis Sara Azmeh Rasmussens brenning av en hijab på Youngstorget var en temmelig tåpelig handling. Poenget er at det ikke er opp til meg å være dommer i saken. Det er Rasmussen, og ingen andre, som må bestemme det. Om det ikke er straffbart å sette fyr på pornoblader eller «Mein Kampf» eller Maos lille røde, kan det heller ikke være straffbart å sette fyr på et hodeplagg.

Arild Rønson

arild@puls.no/www.arildronsen.no/@arildronsen

Arild Rønson er skribent og skriver i Klassekampen hver fredag.